

Φόροι, Τέλη, Δικαιώματα

Ποιοι φόροι εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα και ποιοι δεν εκπίπτουν

Σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του φορολογικού νόμου, από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης εκπίπτουν οι κάθε είδους φόροι, τέλη και δικαιώματα που βαρύνουν την επιχείρηση. Εκπίπτουν οι φόροι που βαρύνουν την επιχείρηση ως αυτοτελή οικονομική μονάδα, όχι όμως και οι φόροι που βαρύνουν προσωπικά τον επιχειρηματία ή τους συνεταιίρους. Στη δεύτερη περίπτωση, οι φόροι συνιστούν ελεύθερη διάθεση εισοδήματος και όχι παραγωγική δαπάνη, και συνεπώς δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση.

Χρόνος έκπτωσης των φόρων

Πριν από την ισχύ του Ν. 2065/1992, δηλ., πριν από την 30.6.1992, δεν προβλεπόταν ρητά από το φορολογικό νόμο ο χρόνος έκπτωσης των φόρων, τελών και δικαιωμάτων που βαρύνουν τις επιχειρήσεις. Επειδή δε συμβαίνει οι φόροι να καταβάλλονται καμιά φορά σε διαφορετικό έτος από αυτό που βεβαιώνονται, είχε γεννηθεί το ερώτημα από τα ακαθάριστα έσοδα ποιου έτους θα πρέπει να εκπίπτουν; Του έτους στο οποίο ανάγονται ή του έτους κατά το οποίο βεβαιώνονται ή τέλος του έτους κατά το οποίο καταβάλλονται στο Δημόσιο;

Το ζήτημα τούτο, το οποίο επί αρκετό χρόνο ήταν επίμαχο, λύθηκε, υπό το καθεστώς ακόμα του νόμου 1640/1919, από το Συμβούλιο της Επικρατείας και τα διοικητικά δικαστήρια, τα οποία αποφάνθηκαν παγίως ότι οι φόροι πρέπει να εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα του έτους μέσα στο οποίο «βεβαιώθηκαν και καταβλήθηκαν» ή «βεβαιώθηκαν μόνο», γιατί μόνο από τότε που βεβαιώνεται αποτελεί πλέον ο φόρος εκκαθαρισμένη οφειλή προς το Δημόσιο. Την ίδια ερμηνεία ακολούθησε και η Διοίκηση.

Επίσης είχε γίνει δεκτό από τη νομολογία ότι από τα ακαθάριστα έσοδα εκπίπτουν οι φόροι που βαρύνουν την επιχείρηση και οι οποίοι καταβλήθηκαν ή βεβαιώθηκαν κατά την υπόλογη χρήση, έστω και αν ανάγονται σε προγενέστερα έτη, όχι όμως και οι φόροι που προβλέπεται να καταβληθούν. Η πίστωση του Δημοσίου στα βιβλία της επιχείρησης, για τον οφειλόμενο προς το Δημόσιο φόρο, δεν συνιστά ούτε εξομοιώνεται με την καταβολή του φόρου ή τη βεβαίωσή του από τη Φορολογική Αρχή (βλ. Συμβ. Επικρ. 2505/1971).

Αργότερα, όμως, με τις διατάξεις της παραγρ. 10 του άρθρου 10 του Ν. 2065/1992 τροποποιήθηκαν οι διατάξεις της περίπτωσης ε' της παρ. 1 του άρθρου 35 του ν.δ.

3323/1955 και από 30.6.1992 προβλέπεται πλέον ρητά ότι χρόνος έκπτωσης των φόρων, τελών και δικαιωμάτων είναι ο χρόνος της καταβολής τους στο δημόσιο ή στους τρίτους, κατά περίπτωση. Η διάταξη αυτή περιελήφθη στο Ν. 2238/1994 ως περίπτωση ε' παράγρ. 1 του άρθρου 31.

Φόροι που δεν εκπίπτουν

Κατωτέρω προβαίνουμε στην εξέταση ορισμένων φόρων οι οποίοι δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από το νόμο.

Φόρος εισοδήματος

Κατά ρητή διάταξη του νόμου 2238/1994 (άρθρο 4 § 1) ο φόρος εισοδήματος δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα έσοδα και κέρδη της επιχείρησης. Ο φόρος εισοδήματος δεν αποτελεί παραγωγική δαπάνη, αλλά τη μερίδα του κράτους στο ήδη παραχθέν εισόδημα. Ο φόρος εισοδήματος βαρύνει προσωπικώς τον επιχειρηματία ή τους εταίρους και όχι την επιχείρηση. Ο φόρος εισοδήματος δεν αναγνωρίζεται ούτε ως δαπάνη, των επιμέρους εισοδημάτων (Αΐ έως Ζΐ πηγής) ούτε ως δαπάνη του συνολικού εισοδήματος.

Φόρος εισοδήματος επί δικαιωμάτων του Ν. 4171/1961

Ο φόρος εισοδήματος επί δικαιωμάτων του άρθρου 7 του ν. 4171/1961 που καταβάλλει ημεδαπή επιχείρηση σε αλλοδαπή επιχείρηση, όταν αυτά συμφωνούνται να καταβάλλονται ελεύθερα φόρου, δεν εκπίπτει, από τα ακαθάριστα έσοδα της πρώτης (20863/16.12.1971).

Δεν εκπίπτουν από τα έσοδα οι φόροι που βαρύνουν τρίτους

Με το άρθρο 31 παρ. 1 (ε) του Ν. 2238/1994 ορίζεται ότι δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα έσοδα και κέρδη οι τυχόν καταβαλλόμενοι από την επιχείρηση φόροι που βαρύνουν τρίτους.

Εξαιρέση, στην περίπτωση αυτή, αποτελεί ο ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών που επιβάλλεται επί των πάσης φύσεως ωφελειών από μετοχικούς τίτλους (βλ. πιο κάτω).

Παρακρατούμενοι φόροι

Οι παρακρατούμενοι φόροι (μισθωτών υπηρεσιών, ελευθέρων επαγγελματιών κ.ά.) βαρύνουν, κατά το νόμο, τους δικαιούχους (τρίτους) και όχι την επιχείρηση, η οποία απλώς υποχρεούται να παρακρατήσει το ποσό του φόρου και να το καταβάλει στο Δημόσιο.

Οι παρακρατούμενοι φόροι, ως βαρύνοντες τρίτα πρόσωπα, δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης. Και σε περίπτωση ακόμη που η επιχείρηση καταβάλει εξ ιδίων το φόρο που βαρύνει τους τρίτους, πάλι δεν πρέπει να αναγνωρίζεται η έκπτωση του φόρου από τα έσοδα, λόγω της απαγορευτικής διάταξης του νόμου, η οποία έχει γενικό χαρακτήρα (βλ. και άρθρο 15 § 1 ν.δ. 4444/1964).

Φόρος προστιθέμενης αξίας

Ο Φ.Π.Α. δεν αποτελεί στοιχείο του κόστους ή των εσόδων, αλλά φέρεται σε ειδικό λογαριασμό και, συνεπώς, δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα.

Ο Φ.Π.Α. είναι φόρος επιρριπτόμενος (βλ. άρθρο 1 Ν. 2859/2000) και όχι φόρος παρακρατούμενος.

Όταν, όμως, από το Νόμο 2859/2000 δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του Φ.Π.Α. εισροών από το φόρο εκροών, ο φόρος αυτός με βάση τις διατάξεις της περίπτ. εΐ παράγρ. 1 άρθρου 31 Ν. 2238/1994, εκπίπτει σαν μειωτικό στοιχείο των ακαθάριστων εσόδων (δαπάνη). Π.χ., Τράπεζες, Ασφαλιστικές επιχειρήσεις, δαπάνες της παραγρ. 4 άρθρου 30 Ν. 2859/2000 ή το PRORATA ποσοστό του φόρου που δεν αναγνωρίζεται για έκπτωση από το φόρο εκροών, μίσθωμα αυτοκινήτων από επιχειρήσεις ενοικίασης αυτοκινήτων κ.λπ.

Ειδικός φόρος 3% των άρθρων 15-18 του ν. 3091/2002 και δαπάνες για αμοιβή του λογιστή
Ο ετήσιος ειδικός φόρος τρία τοις εκατό (3%) επί της αξίας των ακινήτων που έχουν στην κυριότητά τους αλλοδαπές εταιρείες χωρίς καμία άλλη δραστηριότητα στην Ελλάδα και ο οποίος επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15-18 του ν. 3091/2002, καθώς και η δαπάνη για την αμοιβή του λογιστή για την τήρηση των λογιστικών βιβλίων δεν

Φόροι, Τέλη, Δικαιώματα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τρίτη, 12 Ιούλιος 2011 10:33 -

εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα τα οποία προκύπτουν από τα ακίνητα αυτά, καθόσον, για τον προσδιορισμό των εισοδημάτων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις που αναφέρονται στα φυσικά πρόσωπα (1003630/10043/B0012/8.2.2005).

Ήδη ο ειδικός αυτός φόρος αυξήθηκε σε 15% με την παρ. 1 του άρθρου 57 του Ν. 3842/2010.

Έκτακτες ειδικές εισφορές

Με το άρθρο 16 παρ. 4 του Ν. 1884/1990 ορίζεται, ότι η εισφορά που καταβάλλεται από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα έσοδά τους κατά τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος. Επίσης δεν εκπίπτουν οι έκτακτες εισφορές που καταβάλλονται δυνάμει των Α.Υ.Ο. Ε. 15451/1985 και Ε. 3789/1988 (βλ. άρθρο 6).

Αντίθετα η εισφορά του Ν. 1870/1989 εκπίπτει κατά το 1/2.

Από το Συμβούλιο της Επικρατείας κρίθηκε (βλ. ΣτΕ 2439/1996) ότι η κατά τα άρθρα 15 και επ. του Ν. 257/1976 έκτακτη εισφορά εκπίπτει μόνο εκ των κερδών των τεχνικών επιχειρήσεων, διότι η διάταξη του άρθρου 20 § 2 του Ν. 2571/1976 που επιτρέπει ρητώς την έκπτωση της εν λόγω εισφοράς, δεν έχει εφαρμογή επί μη τεχνικών επιχειρήσεων.

Με το άρθρο πέμπτο του Ν. 3845/2010 επιβλήθηκε έκτακτη εφάπαξ εισφορά στο συνολικό καθαρό εισόδημα, οικον. έτους 2010 των νομικών προσώπων του άρθρου 2 παρ. 4 και του άρθρου 101 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε., εφόσον το εισόδημα αυτό υπερβαίνει τα 100.000 ευρώ. Με την παράγραφο 9 του ίδιου άρθρου και νόμου, ορίζεται ότι η έκτακτη αυτή εισφορά δεν εκπίπτει ως δαπάνη από το φορολογητέο εισόδημα.

Φόρος ακίνητης περιουσίας Ν. 1249/1982

Με ρητή διάταξη του νόμου (άρθρο 35 παρ. 2 Ν. 1249/1982), δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα κέρδη της επιχείρησης, ο φόρος που επιβάλλεται, σύμφωνα με αυτή τη διάταξη, πάνω στην ακίνητη περιουσία της επιχείρησης. Η διάταξη αυτή ισχύει και για τα νομικά πρόσωπα.

Ήδη ο πιο πάνω φόρος καταργήθηκε από το οικονομικό έτος 1993 (βλ. Ν. 2065/1992, άρθρο 37) και αντικαταστάθηκε με το τέλος ακίνητης περιουσίας (ΤΑΠ) (βλ. Ν. 2130/1993, άρθρο 24) για το οποίο βλ. πιο κάτω στους φόρους υπέρ Δήμων και Κοινοτήτων.

Φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας

Με το άρθρο 34 παρ. 2 του Ν. 2459/1997, ο φόρος που επιβάλλεται για τη μεγάλη ακίνητη περιουσία με τα άρθρα 21-35 του Ν. 2459/1997 δεν εκπίπτει όταν γίνεται υπολογισμός του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων.

Φόρος ακίνητης περιουσίας άρθρων 27-50 Ν. 3842/2010

Με το άρθρο 50 παρ. 2 του Ν. 3842/2010 ορίζεται ότι ο ΦΑΠ δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων.

Φόρος αναπροσαρμογής της αξίας των ακινήτων

Κατά ρητή διάταξη του νόμου (Νόμος 2065/1992, άρθρο 24 παρ. 3) ο φόρος αναπροσαρμογής της αξίας των ακινήτων δεν εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα.

Αγγελιόσημο

Το αγγελιόσημο δεν αποτελεί εκπεστέα δαπάνη για τις εκδοτικές επιχειρήσεις, καθόσον βαρύνει τους πελάτες τους και οι υπόψη επιχειρήσεις απλώς μεσολαβούν για την είσπραξη και την απόδοση του αγγελιόσημου στον Ενιαίο Δημοσιογραφικό Οργανισμό Επικουρικής

Ασφάλισης και Περιθαλψης (βλ. Υπ.Ο.Ο. 1030442/πολ. 1057/23.3.2007).

Προκαταβλητέος φόρος

Ο προκαταβαλλόμενος κατά τις διατάξεις του φορολογικού νόμου φόρος εισοδήματος δεν αποτελεί δαπάνη εκπεστέα από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης. Ο προκαταβαλλόμενος φόρος εκπίπτει από τον τελικά οφειλόμενο φόρο εισοδήματος και όχι από τα έσοδα ή κέρδη της επιχείρησης. Αλλωστε πρόκειται περί φόρου εισοδήματος ο οποίος δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση.

Προσαυξήσεις του φόρου και ποινές. Τόκοι υπερημερίας

Το ζήτημα, αν οι προσαυξήσεις του φόρου (πρόσθετοι φόροι κατά την έκφραση του νόμου) αποτελούν ή όχι δαπάνη εκπεστέα από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, απασχόλησε και εξακολουθεί να απασχολεί αρκετά την επιστήμη και τη νομολογία, τόσο στη χώρα μας όσο και αλλού. Για να είμαστε πιο σαφείς, διευκρινίζουμε ότι εδώ πρόκειται για προσαυξήσεις του φόρου (πρόσθετους φόρους) που επιβάλλονται για παράλειψη υποβολής δήλωσης ή για υποβολή εκπρόθεσμης ή ανακριβούς δήλωσης, καθώς και για τους λεγόμενους τόκους υπερημερίας που επιβάλλονται για τη μη έγκαιρη καταβολή των φόρων στο Δημόσιο Ταμείο.

Γεννάται, λοιπόν, το ερώτημα: Οι εν λόγω προσαυξήσεις του φόρου αποτελούν παραγωγική δαπάνη για την επιχείρηση όπως και οι κύριοι φόροι και αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδά της, όταν βέβαια το κέρδος εξευρίσκεται λογιστικώς με βάση τα νομοτύπως τηρούμενα και φορολογικώς αναγνωρισμένα βιβλία της επιχείρησης; Το ίδιο ερώτημα γεννάται και για τα πρόστιμα και τις άλλες χρηματικές ποινές που επιβάλλονται σε βάρος φορολογουμένων για διάφορες φορολογικές ή άλλες παραβάσεις.

Το θέμα αυτό λύθηκε με ρητή διάταξη του νόμου (άρθρο 4 παρ. 1 Ν. 2238/1994) με την οποία ορίζεται ότι οι πρόσθετοι φόροι και τα πρόστιμα δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα έσοδα και κέρδη της επιχείρησης.

Τόκοι υπερημερίας για οφειλή φόρου

Οι τόκοι υπερημερίας, τους οποίους καταβάλλει η επιχείρηση στο Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου για τη μη έγκαιρη καταβολή των φόρων, δεν είναι τόκοι από δάνεια ή πιστώσεις κατά την έννοια του φορολογικού νόμου.

Συνεπώς, οι τόκοι αυτοί δεν εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα. Τούτο ρητώς προβλέπεται από το άρθρο 31 παρ. 1 (περ. δ υποπ. αα), με το οποίο ορίζεται, ότι δεν εκπίπτουν οι τόκοι υπερημερίας λόγω οφειλής φόρων, τελών, εισφορών και προστίμων προς το Δημόσιο ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Φόροι που εκπίπτουν

Από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρήσεως εκπίπτουν οι φόροι, τέλη και δικαιώματα των επομένων παραγράφων.

Τέλη χαρτοσήμου

Με ρητή διάταξη του νόμου, τα τέλη χαρτοσήμου εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, προκειμένου να εξευρεθεί το καθαρό κέρδος της.

Τα τέλη χαρτοσήμου εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης εφόσον βαρύνουν αυτή με οποιονδήποτε τρόπο. Τούτο συμβαίνει στις εξής περιπτώσεις:

- α) Όταν το βάρος της δαπάνης των τελών χαρτοσήμου το φέρει η επιχείρηση βάσει διάταξης νόμου, όπως, λ.χ., επί των κερδών της επιχείρησης, που πραγματοποιούνται στο τέλος της χρήσης (άρθρο 15 παρ. 5γ Κ.Τ.Χ.), επί των μισθών και ημερομισθίων, που καταβάλλονται από την επιχείρηση (άρθρο 13 Ν. 2053/1952), επί των συναλλαγών της επιχείρησης με το Δημόσιο, τους Δήμους, τις Κοινότητες και τα άλλα πρόσωπα, που απολαύουν υποκειμενικής απαλλαγής από τα τέλη χαρτοσήμου (άρθρο 37 Κ.Τ.Χ.) κ.λπ.
- β) Όταν το βάρος της δαπάνης των τελών χαρτοσήμου το φέρει η επιχείρηση δυνάμει συμφωνίας, αποδεικνυομένης με κάθε νόμιμο μέσο, όπως, λ.χ., επί συμβάσεως μίσθωσης ακινήτου.
- γ) Όταν τα τέλη χαρτοσήμου καταλογίζονται σε βάρος της επιχείρησης με πράξη της αρμόδιας Φορολογικής Αρχής.

Φόρος μεταβίβασης ακινήτων

Ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων, ο οποίος αναλογεί στο τίμημα πώλησης που αναγράφεται στο συμβόλαιο, βαρύνει, σύμφωνα με το νόμο, τον αγοραστή του ακινήτου (άρθρο 5 § 1 Ν. 1587/1950). Έχει γίνει, όμως, δεκτό από τη νομολογία (βλ. Σ.τ.Ε. 2594/1976, ολομ., 902/1974) και από τη διοίκηση (βλ. Υπ. Οικ. Ν. 5222/1982, πολ. 131 και Ε. 22814/1969/πολ. 446), ότι χωρεί συμφωνία μεταξύ πωλητή και αγοραστή, όπως ο φόρος καταβληθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, είτε από τον πωλητή είτε από τον αγοραστή, χωρίς να απαιτείται η αναγραφή της στο συμβόλαιο.

Συνεπώς, όταν μια επιχείρηση βαρύνεται με το Φ.Μ.Α., είτε ως αγοράστρια είτε ως πωλήτρια του ακινήτου, δικαιούται να εκπέσει το φόρο από τα ακαθάριστα έσοδά της, όπως ρητώς ορίζει ο νόμος.

Ο φόρος αυτός δεν επιτρέπεται να προσαιξησει την αξία του ακινήτου, αλλά εκπίπτει υποχρεωτικά ως γενικό έξοδο διαχείρισης (βλ. Σ.τ.Ε. 2804/1989, 103/1989, 1503/1990).

Τέλος συναλλαγών ακινήτων

Το τέλος αυτό επιβλήθηκε από 1.1.2006 με το Ν. 3427/2005 (άρθρα 11-19). Με το άρθρο 17 του νόμου αυτού ορίζεται ότι για τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης, την επιστροφή του τέλους κ.λπ. εφαρμόζονται οι διατάξεις του Α.Ν. 1521/1950 (περί ΦΜΑ), όπως ισχύουν.

Φόρος αυτόματου υπερτιμήματος ακινήτων

Ο φόρος αυτός επιβλήθηκε με το άρθρο 16 του Ν. 1882/1990, με το οποίο ορίζεται, ότι ο φόρος βαρύνει τον πωλητή και αντίθετη τυχόν συμφωνία, με την οποία η υποχρέωση του φόρου μετατίθεται στον αγοραστή, είναι άκυρη. Συνεπώς, ο πωλητής ως υπόχρεος στην καταβολή του φόρου, εφόσον ασκεί εμπορική επιχείρηση, έχει το δικαίωμα να εκπέσει το φόρο από τα έσοδα και κέρδη. Ο νόμος δεν περιέχει διάταξη που να απαγορεύει την έκπτωση του φόρου, όπως προβλέπεται για το φόρο της ακίνητης περιουσίας.

Ο φόρος αυτόματου υπερτιμήματος καταργήθηκε με το άρθρο 114 § 1 του Ν. 2362/1995 αλλά επαναθεσπίστηκε με τα άρθρα 2-10 του Ν. 3427/27.12.2005 και ισχύει από 1.1.2006.

Φόρος πολυτελείας

Ο φόρος πολυτελείας, που επιβάλλεται πάνω στην αξία του προϊόντος ή εμπορεύματος κατά την αγορά ή κατά την εισαγωγή των αγαθών από το εξωτερικό, είναι εκπεστέος από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, εφόσον δεν έχει υπολογισθεί στο κόστος του εμπορεύματος ή προϊόντος, οπότε θα έχει εκπέσει μαζί με την αξία της πρώτης ύλης ή του

εμπορεύματος. Σύμφωνα η νομολογία (βλ. ιδίως Φορ. Εφετ. Αθην. 3605/1970).

Φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίων

Ο φόρος αυτός, ως εκ της φύσεώς του, αποτελεί δαπάνη της εταιρικής επιχείρησης, η οποία βαρύνεται με την καταβολή του φόρου αυτού στο Δημόσιο, και εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα αυτής για την εξεύρεση του καθαρού εισοδήματός της (κέρδους).

Ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών (ΕΦΤΕ)

Ο φόρος αυτός, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν. 1676/1986, επιρρίπτεται από τις τράπεζες στον αντισυμβαλλόμενο αυτών (επιχείρηση κ.λπ.), ο οποίος υφίσταται τελικά την εκ του φόρου τούτου επιβάρυνση. Έτσι, η προμήθεια που εισπράττει μία τράπεζα από επιχείρηση για παρεχόμενες στην τελευταία αυτή υπηρεσίες, επιβαρύνεται με τον ως άνω φόρο, ο οποίος καταβάλλεται από την επιχείρηση μαζί με την εν λόγω προμήθεια.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 4 του Ν. 2753/1999, που εφαρμόζονται για τους ισολογισμούς που κλείνουν με 31.12.1999 και μετά, αντικαταστάθηκε το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994. Με τις νέες διατάξεις προβλέπεται η δυνατότητα έκπτωσης από τα ακαθάριστα έσοδα των τραπεζών του ΕΦΤΕ με τον οποίο επιβαρύνονται επί των ωφελειών που αποκτούν από πράξεις επί μετοχών. Η ρύθμιση αυτή έγινε, γιατί ο φόρος αυτός που επιβάλλεται στις ανωτέρω πράξεις δεν μπορεί να επιρριφθεί στους αντισυμβαλλόμενους και επιβαρύνει τα αποτελέσματα των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Ο ανωτέρω φόρος καταργήθηκε από 8.6.1993 με το άρθρο 2 του Ν. 2157/1993 (βλ. και Ν. 2238/1994, άρθρο 118 παρ. 3).

Τέλη κυκλοφορίας

Τα τέλη αυτά εκπίπτουν σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρήσεως. Ζήτημα προέκυψε ως προς το χρόνο έκπτωσης αυτών, δεδομένου ότι η δαπάνη για την προμήθεια του ειδικού σήματος τελών κυκλοφορίας του έτους 2002 γίνεται εντός του έτους 2001 (από 1/11 - 14.12.2001). Κατά τις οδηγίες της Διοίκησης (βλ. Υπ. Οικ. 1111138/πολ. 1272/30.11.2001) η δαπάνη αγοράς του υπόψη σήματος συνιστά έξοδο επόμενης χρήσης και επομένως πρέπει να βαρύνει τα αποτελέσματα της διαχειριστικής περιόδου 2002 (οικον. έτους 2003).

Τέλος ψυχαγωγικό ν τεχνικό ν παιγνίων άρθρου 8 § 5 Ν. 2515/1997

Το τέλος αυτό θεωρείται δαπάνη της επιχείρησης και εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα αυτής, μη συμψηφιζόμενο με άλλους φόρους ή τέλη και μη επιστρεφόμενο.

Δασμοί και φόροι κατά την εισαγωγή

Όταν οι δασμοί και φόροι κατά την εισαγωγή προσυπολογίζονται στην αξία των εισαγομένων ειδών, τότε οι δασμοί και φόροι ενσωματώνονται στο κόστος των εμπορευμάτων και εκπίπτουν μαζί με την αξία αυτών από τα έσοδα της επιχείρησης, σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1, ως κόστος των εισαγομένων εμπορευμάτων. Συνεπώς, οι δασμοί και φόροι κατά την εισαγωγή δεν επιτρέπεται να εκπίπτουν και κατά τη διάταξη που προβλέπει την έκπτωση των φόρων, διότι στην περίπτωση αυτή θα έχουμε διπλή έκπτωση. Αν, όμως, οι δασμοί και φόροι δεν έχουν επιβαρύνει το κόστος των αγορασθέντων

Φόροι, Τέλη, Δικαιώματα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τρίτη, 12 Ιούλιος 2011 10:33 -

εμπορευμάτων, τότε νομίμως εκπίπτουν από τα έσοδα και κέρδη της επιχείρησης. Αυτά, υπό την προϋπόθεση ότι ο νόμος δεν ορίζει κάτι το διαφορετικό.

Ειδικός φόρος κατανάλωσης

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης χωρίς να απαιτείται για αυτό η τήρηση ειδικού λογαριασμού, καθόσον ο νόμος 1477/1984 δεν παραπέμπει στην αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 7 του Α.Ν. 660/1937 που προβλέπει την τήρηση ειδικού λογαριασμού για το Φ.Κ.Ε. Σύμφωνα και η νομολογία (βλ. ΣτΕ 2609/2002).

Φόροι υπέρ Δήμων και Κοινοτήτων

Εκπίπτουν, επίσης, από τα έσοδα οι φόροι που επιβλήθηκαν υπέρ Δήμων και Κοινοτήτων, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κ.ά., εφόσον οι φόροι αυτοί βαρύνουν το εισόδημα της επιχείρησης και το ποσό τους δεν υπολογίσθηκε στο κόστος του εμπορεύματος ή προϊόντος, οπότε ο φόρος έχει εκπέσει κατά την περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994.

Μεταξύ των πιο πάνω φόρων περιλαμβάνεται και το τέλος υπέρ των δήμων και κοινοτήτων που επιβάλλεται από 1.1.1993 δυνάμει του άρθρου 24 του Ν. 2130/1993 και το οποίο υπολογίζεται επί της αξίας της ακίνητης περιουσίας.

Δικαιώματα υπερημερίας για καθυστέρηση παραλαβής εμπορευμάτων

Όπως έχει γίνει δεκτό από τη νομολογία, τα δικαιώματα υπερημερίας για καθυστέρηση παραλαβής των εμπορευμάτων από τους τελωνειακούς χώρους, δεν αποτελούν πρόσθετο φόρο ή τέλος ή πρόσθετο βάρος λόγω μη εκπλήρωσης των προς το Δημόσιο υποχρεώσεων εκ φόρων, αλλά με την καταβολή των δικαιωμάτων αυτών σκοπείται μόνο η ταχύτερη παραλαβή των εμπορευμάτων. Συνεπώς, η καταβολή των δικαιωμάτων υπερημερίας αποτελεί αναγκαία δαπάνη της επιχείρησης, η οποία εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδά της.

Επιβαρύνσεις λόγω εκπρόθεσμου διακανονισμού των πιστώσεων

Όπως έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. Σ.τ.Ε. 984, 1594/1981) οι διάφορες επιβαρύνσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση εκπρόθεσμου διακανονισμού των πιστώσεων επί εισαγομένων εμπορευμάτων, δεν φέρουν χαρακτήρα ποινής αλλά διοικητικού μέτρου και επομένως συνιστούν δαπάνες εκπιπτόμενες από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης.

Εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές

Μεταξύ των πάσης φύσεως φόρων, τελών και δικαιωμάτων που εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρήσεως είναι και οι εργοδοτικές εισφορές υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων για την ασφάλιση του εργατοϋπαλληλικού προσωπικού. Σύμφωνα στο θέμα αυτό και η νομολογία (βλ. Σ.τ.Ε. 3038/1981).

Πρόσθετη αυτοτελής εργοδοτική εισφορά υπέρ Ο.Α.Ε.Δ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 1836/1989 συστήθηκε στον Ο.Α.Ε.Δ. αυτοτελής λογαριασμός με τον τίτλο «Λογαριασμός προστασίας εργαζομένων από την αφερεγγυότητα του εργοδότη» και καθορίσθηκε υπέρ του λογαριασμού αυτού πρόσθετη αυτοτελής εργοδοτική εισφορά 0,15%.

Εξάλλου με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Π.Δ. 1/1990, που εκδόθηκε κατά εξουσιοδότηση

της παραγρ. 4 του άρθρου 16 του παραπάνω νόμου, η εργοδοτική αυτή εισφορά είναι αυτοτελής, συνεισπράττεται υποχρεωτικά από το Ι.Κ.Α., μαζί με τις λοιπές εισφορές υπέρ του Ο.Α.Ε.Δ. στον οποίο αποδίδεται και εφαρμόζονται για αυτή οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας για το Ι.Κ.Α.

Όπως και οι εργοδοτικές εισφορές υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων, έτσι και η εισφορά αυτή εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρήσεως, βάσει της διατάξεως του άρθρου 31 § 1, περ. ε' του Ν. 2238/1994. Σύμφωνα στο θέμα αυτό και η Διοίκηση (βλ. Υπ. Οικ. 1031932/1991, πολ. 1170).

Καταβολή εισφοράς λόγω επεκτάσεως σχεδίου πόλεως

Από τη νομολογία έχει κριθεί ότι επί καταβολής υπό της επιχειρήσεως εισφοράς λόγω επεκτάσεως του σχεδίου πόλεως δήμου ή κοινότητας, για οικοπέδο της που περιλήφθηκε στο επεκταθέν σχέδιο, αυτή εκπίπτει εξ ολοκλήρου μέσα στη χρήση που καταβλήθηκε, δοθέντος ότι πρόκειται περί φόρου που δεν προσαιξάνει την αξία του ακινήτου (οικοπέδου).

Εισφορά υπέρ Ο.Γ.Α.

Κατά τη νομολογία στα ποσά των κάθε είδους φόρων, τελών και δικαιωμάτων, που βαρύνουν την επιχείρηση και εκπίπτουν προς εξεύρεση του φορολογητέου εισοδήματος, περιλαμβάνεται και η εισφορά υπέρ του οργανισμού γεωργικών ασφαλίσεων.

Καταβολή προστίμου για παράβαση συμβατικής υποχρέωσης

Η καταβολή από τον φορολογούμενο, στα πλαίσια σχετικής συμβάσεως, προστίμου για παράβαση συμβατικής υποχρέωσης που αναλήφθηκε κατά την ανάπτυξη της σχετικής επιχειρηματικής του δραστηριότητας, συνιστά παραγωγική δαπάνη, η οποία είναι εκπεστέα από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρήσεως.

Το γεγονός, εξάλλου, ότι υπάρχει ενδεχομένως διάταξη που προβλέπει την επιβολή του προστίμου, καθώς και ότι τούτο τυχόν αποδίδεται σε τρίτο πρόσωπο είναι αδιάφορο για την παραγωγικότητα ή μη της δαπάνης. Σύμφωνα στο θέμα αυτό είναι και η νομολογία (βλ. ΣτΕ 3604/1988).

Καταβολή τέλους στη Ρ.Α.Ε.

Το τέλος που ορίζεται στις παρ. 1 και 3 του άρθρου 6 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ Α 286) και καταβάλλει επιχείρηση στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης. Η έκπτωση γίνεται κατά τη διαχειριστική περίοδο εντός της οποίας κατεβλήθη το τέλος αυτό (βλ. Υπ.Ο.Ο. 1030440/πολ. 1056/23.3.2007).

Προβεβαίωση ποσοστού 50% αμφισβητούμενου φόρου ή τέλους

Η κατ' άρθρο 74 παρ. 6 του Ν. 2238/1994 άμεση βεβαίωση ποσοστού 50% του αμφισβητούμενου φόρου αποτελεί βεβαία και εκκαθαρισμένη δαπάνη του αντιστοίχου ποσού που βαρύνει τα αποτελέσματα της χρήσης, κατά την οποία καταβλήθηκε, η έκπτωση δε της δαπάνης αυτής δεν κωλύεται από την τυχόν υφιστάμενη εκκρεμοδικία για τον καταλογισμό του φόρου ή του τέλους. Σύμφωνα στο θέμα αυτό και η νομολογία (βλ. ΣτΕ 33/1984).

Εννοείται, βέβαια, ότι η εν λόγω δαπάνη εκπίπτει, εφόσον αφορά σε φόρο εκπεστέο από τα ακαθάριστα έσοδα.

Καταβολή φόρων υπό επιφύλαξη

Από τη νομολογία έχει γίνει δεκτό ότι εκπεστέοι από τα ακαθάριστα έσοδα της χρήσεως κατά την οποία καταβάλλονται είναι και οι υπό επιφύλαξη καταβαλλόμενοι φόροι, καθόσον και οι φόροι αυτοί βαρύνουν αμέσως τα αποτελέσματα της χρήσης κατά την οποία καταβάλλονται. Αν δε κριθεί βάσιμη η επιφύλαξη από τα διοικητικά δικαστήρια και επιστραφεί ο φόρος, τότε το ποσό που θα επιστραφεί θα αποτελέσει έσοδο της χρήσης κατά την οποία επιστρέφεται.

Έκπτωση φόρου επί συγχωνεύσεως ανωνύμων εταιρειών

Κατά τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας όταν ο φόρος, που βαρύνει ορισμένη ανώνυμη εταιρεία, ανάγεται μεν σε χρόνο πριν από τη συγχώνευση της εταιρείας αυτής με άλλη εταιρεία, όμως καταβλήθηκε σε διαχειριστική περίοδο κατά την οποία η εταιρεία είχε ήδη συγχωνευθεί με την άλλη, ο φόρος αυτός εκπίπτει, κατά τη μεταγενέστερη αυτή περίοδο, από τα ακαθάριστα έσοδα της νέας ανώνυμης εταιρείας που προήλθε από τη συγχώνευση και υπεισήλθε αυτοδίκαια σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εταιρείας που συγχωνεύθηκε (βλ. ΣΤΕ 3486/1986).

Πηγή: logistis